

**UCHWAŁA Nr XXVI/151/16
RADY POWIATU WŁOSZCZOWSKIEGO**

z dnia 29 grudnia 2016 r.

**w sprawie przyjęcia Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy
w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Powiecie Włoszczowskim
na lata 2017-2021**

Na podstawie art. 12, pkt. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2016 poz. 814 z późn. zm.), art. 6 ust 1, ust. 3 pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1390) Rada Powiatu Włoszczowskiego uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Powiecie Włoszczowskim na lata 2017-2021 w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

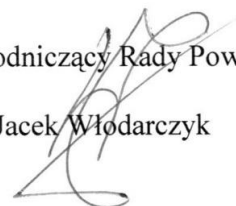
Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

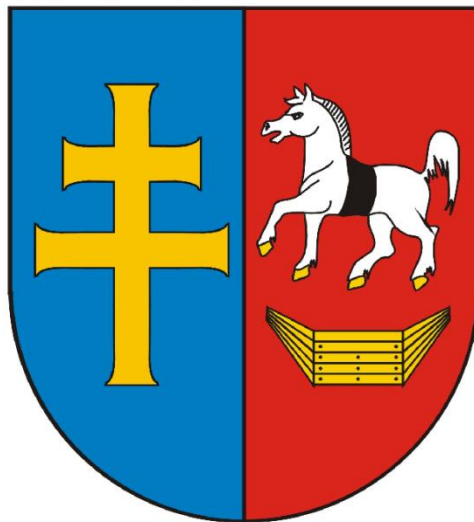
Przewodniczący Rady Powiatu

Jacek Włodarczyk

Załącznik do Uchwały Nr XXVI/151/16
Rady Powiatu Włoszczowskiego
z dnia 29 grudnia 2016 r.

**POWIATOWY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W
RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR
PRZEMOCY W RODZINIE
NA LATA 2017 – 2021**

POWIAT WŁOSZCZOWSKI

SPIS TREŚCI

WSTĘP	4
I PRZEMOC W RODZINIE – PODSTAWY TEORETYCZNE I ASPEKTY PRAWNE	5
1.1 Definicja przemocy w rodzinie	5
1.2. Rodzaje przemocy w rodzinie	5
1.3 Cykl przemocy domowej	6
1.4 Mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie	7
1.5 Skutki przemocy w rodzinie	8
1.6. Przemoc w rodzinie w kontekście wybranych zagadnień prawa międzynarodowego.	8
1.7. Przemoc w rodzinie w świetle przepisów polskiego prawa.	9
1.8. Obowiązki organów administracji rządowej i samorządowej w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na szczeblu powiatowym	13
II DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE I ZASOBÓW INSTYTUCJONALNYCH W POWIECIE WŁOSZCZOWSKIM	16
2.1. Diagnoza problemu przemocy w rodzinie w powiecie włoszczowskim na podstawie dostępnych danych statystycznych	16
2.1.1. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Komendy Powiatowej Policji we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015.	17
2.1.2. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Wydziału Karnego Sądu Rejonowego we Włoszczowie i Prokuratury Rejonowej we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015	19
2.1.3. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015.	22
2.1.4. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych z Ośrodków Pomocy Społecznej z terenu powiatu włoszczowskiego na przełomie lat 2012-2015.	22
2.1.5. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015.	24
2.2. Diagnoza zasobów instytucjonalnych w powiecie włoszczowskim.	27
2.3. Analiza SWOT sytuacji w powiecie pod kątem przeciwdziałania przemocy w rodzinie	32
III CELE PROGRAMU	33
IV ZAŁOŻENIA PROGRAMU	34
4.1. Podstawa prawna Programu.	34
4.2. Adresaci programu.	35

4.3. Realizatorzy programu.	35
V HARMONOGRAM DZIAŁAŃ PODEJMOWANYCH W RAMACH REALIZACJI CELÓW OPERACYJNYCH PROGRAMU	35
VI ZADANIA POWIATOWEGO CENTRUM POMOCY RODZINIE W ZAKRESIE DZIAŁAŃ OKREŚLONYCH RAMAMI PROGRAMU	40
VII PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU	43
VIII SPOSÓB MONITOROWANIA I SPRAWOZDAWCZOŚCI	43
IX CZAS REALIZACJI PROGRAMU	43
X ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU	43

WSTĘP

Preambuła do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wskazuje na fakt, iż przemoc w rodzinie narusza podstawowe prawa człowieka, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej, a władze publiczne mają obowiązek zapewnić wszystkim obywatelom równe traktowanie i poszanowanie ich praw i wolności.

Realizując obowiązek wynikający z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie opracowało Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2017 – 2021, zwany dalej Programem.

W Programie tym wskazano przede wszystkim konieczność kontynuowania działań informacyjnych, profilaktycznych, specjalistycznej pomocy dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie, a także prowadzenia oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

Program jest kontynuacją działań podjętych w ramach realizacji programu na lata 2012-2016. Istotnym elementem Programu jest zatem dalsze wprowadzenie w życie działań mających na celu z jednej strony podnoszenie świadomości społecznej na temat przyczyn i skutków przemocy w rodzinie oraz promowanie metod wychowawczych bez użycia przemocy, a z drugiej strony zapewnienie ochrony i udzielanie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, realizację programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie, a także upowszechnienie informacji o możliwościach i formach udzielania pomocy zarówno osobom dotkniętym przemocą, jak i stosującym przemoc w rodzinie.

W świetle powyższego zasadnym staje się opracowanie celów szczegółowych Programu, które odnosić się będą do **całego systemu** zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, a co za tym idzie realizowane będą przez wszystkie instytucje i organizacje zobligowane do podejmowania działań na rzecz zapobiegania oraz zwalczania przemocy w rodzinie na terenie Naszego Powiatu. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż podejmowanie kompleksowych, wielopoziomowych działań ukierunkowanych zarówno na ochronę ofiar przemocy, jak i na edukowanie oraz korygowanie niepożądanych postaw i zachowań osób stosujących przemoc, a także skoordynowana i sprawna współpraca międzyinstytucjonalna jest warunkiem niezbędnym realizacji celu głównego Programu.

I PRZEMOC W RODZINIE – PODSTAWY TEORETYCZNE I ASPEKTY PRAWNE

1.1 Definicja przemocy w rodzinie

Przemoc w rodzinie to *działanie lub zaniechanie dokonywane w ramach rodziny przez jednego z jej członków przeciwko pozostałym z wykorzystaniem istniejącej lub stworzonej przez okoliczności przewagi sił lub władzy, godzące w ich prawa lub dobra osobiste, a przede wszystkim w ich życie i zdrowie (fizyczne lub psychiczne), które powoduje u nich szkody lub cierpienie* (za Mellibruda 2009, s. 10). To tylko jedna z definicji przemocy w rodzinie, jest ich bowiem wiele, jednakże powszechnie przyjmuje się, iż jest to działanie:

- a. intencjonalne, czyli zamierzone oraz skierowane przeciwko innym członkom rodziny (celem jest zdobycie kontroli nad członkami rodziny);
- b. naruszające prawa i dobra osobiste osób doznających przemocy;
- c. wykorzystujące wyraźną przewagę sił;
- d. powodujące ból i cierpienie.

W definicji ustawowej¹ nie mogło zabraknąć powyższych elementów, toteż przemoc w rodzinie należy rozumieć jako:

„jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt. 1², w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

1.2. Rodzaje przemocy w rodzinie

Przemoc w rodzinie może przybierać różne formy:

- **Przemoc fizyczna** to wszelkie działania polegające na użyciu siły i prowadzące do naruszenia nietykalności cielesnej, np. bicie, uderzanie przedmiotami, szarpanie (za włosy/ ubranie), popychanie, odpychanie, obezwładnianie, policzkowanie, izolowanie od świata zewnętrznego, duszenie, kopanie, wykręcanie rąk, oparzenie, itp.
- **Przemoc psychiczna** to sprawowanie przez sprawcę kontroli psychologicznej nad ofiarą, to umyślnie działania wykorzystujące mechanizmy psychologiczne, powodujące zachwianie pozytywnego obrazu własnej osoby u ofiary, obniżenie u niej poczucia własnej wartości,

¹ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2015.1390 jt.)

² **osoba najbliższa** w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. 2016, poz. 1137 jt., z późn. zm.) tj. „małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu”, a także inną osobę wspólnie zamieszkującą lub gospodarującą;

pojawienie się stanów lękowych i nerwicowych, np. wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucanie własnych poglądów, karanie przez odmowę uczuć, zainteresowania, szacunku; groźenie (pozbawienia zdrowia/ życia/ własnym samobójstwem), groźenie niebezpiecznymi narzędziami, ubliżanie, ośmieszanie, używanie wyzwisk, zastraszanie, szantażowanie, kontrolowanie, znęcanie się nad zwierzęciem domowym, itp.

- **Przemoc seksualna** polega na wymuszaniu określonych zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy, np. wymuszanie pożycia seksualnego, wymuszanie nieakceptowanych praktyk seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego, krytyka zachowań seksualnych partnera, demonstrowanie zazdrości, itp.
- **Przemoc ekonomiczna** to działania prowadzące do całkowitego finansowego uzależnienia ofiary od sprawcy, np. nieprzekazywanie pieniędzy na utrzymanie, wynoszenie sprzętu domowego w celu sprzedaży, niszczenie rzeczy osobistych, demolowanie mieszkania, przywłaszczenie sobie pieniędzy/mienia, zaciąganie kredytów, obciążających również os. doznającą przemocy, wymuszanie pieniędzy, uniemożliwienie podjęcia pracy, itp.
- **Zaniedbanie** - stosują ją najczęściej osoby dorosłe wobec dzieci a także członkowie rodziny wobec swoich starszych lub niepełnosprawnych najbliższych. Jest to niezaspokojenie ich podstawowych potrzeb emocjonalnych i fizycznych. O zaniedbaniu można mówić w przypadku odrzucenia emocjonalnego dziecka, braku zainteresowania jego rozwojem, sytuacją życiową, problemami, a także stanem zdrowia, higieną i kształceniem.

Formy przemocy często występują łącznie, objawiając się w różnych postaciach i konfiguracjach.

1.3 Cykl przemocy domowej

Przemoc w rodzinie zwykle powtarza się według określonych prawidłowości. W cyklu przemocy wobec bliskich można za L. Walker (1979) wyróżnić trzy następujące po sobie fazy:

- i. Faza narastania napięcia
Zachowanie osoby stosującej przemoc charakteryzuje się napięciem i stałym poirytowaniem. Nawet drobiazg może wywołać awanturę. Starasz się wtedy załagodzić sytuację, uspokoić partnera i nie dopuścić do kłótni. Starasz się wszystko robić jak należy. Jednak narastające napięcie prowadzi często u ciebie do różnych dolegliwości, często nie wytrzymujesz i sam/a prowokujesz atak, by „mieć to już za sobą”.
- ii. Faza ostrej przemocy
Osoba stosująca przemoc jest gwałtowna, wpada w szał i wyładowuje się. Niezależnie od tego jak się starasz, jej gniew narasta. Skutki tej eskalacji mogą być tragiczne – poważne zranienie, pobicie, złamanie, a nawet śmierć. Często wtedy decydujesz się szukać pomocy.
- iii. Faza miodowego miesiąca
Po wyładowaniu się często osoba stosująca przemoc zdaje sobie sprawę, iż zrobiła źle i stara się to naprawić, przeprasza cię i obiecując, że to już się nie powtórzy. Usprawiedliwia swoje zachowanie, szuka wytłumaczenia, staje się inną osobą, okazuje ciepło, miłość i troskę. Zaczynasz wierzyć, że partner się zmienił, że odtąd wszystko będzie dobrze. Jednak on/a się nie zmienia, faza ta wkrótce przemija i wszystko zaczyna się od nowa, znowu mamy do czynienia z fazą pierwszą.

Cykle takie mogą trwać przez wiele lat, przy czym z czasem skracają się fazy "miodowego miesiąca", a wydłużają i bardziej dramatycznie przebiegają fazy narastania napięcia i gwałtownej przemocy. To co kiedyś było w fazie "miodowego miesiąca" przyjemnością przekształca się w unikanie przykrości, bólu i cierpienia. Po pewnym czasie faza miodowego miesiąca zanika całkowicie i pozostają tylko dwie fazy: narastania napięcia i ostrej przemocy.

1.4 Mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie

Mity i stereotypy usprawiedliwiają stosowanie przemocy, służą do ukrycia czy zbagatelizowania problemu, przez co utrudniają prawidłowe reagowanie na akty brutalności czy okrucieństwa wobec bliskich. Dają sprawcy sygnał o społecznym przyzwoleniu na przemoc, umacniają w nim pewność siebie i poczucie bezkarności, zniewalając ofiarę przemocy i zmuszając ją do milczenia. (Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie, źródło: www.parpa.pl)

Najczęściej funkcjonujące mity o przemocy w rodzinie to:

- **Przemoc w rodzinie to prywatna sprawa, nikt nie powinien się wtrącać.**

Nieprawda, ponieważ przemoc, wykorzystywanie, bicie, gwałcenie, okradanie bliskich jest przestępstwem ściganym przez prawo, tak samo groźnym jak przemoc wobec obcych, fakt zawarcia małżeństwa czy mieszkanie pod jednym dachem nie stanowi okoliczności zezwalającej na krzywdzenie innych.

- **Przemoc zdarza się tylko w rodzinach z marginesu społecznego.**

Nieprawda, ponieważ przemoc domowa występuje we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia, czy sytuacji ekonomicznej.

- **Przemoc ma miejsce wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele ofiary.**

Nieprawda, ponieważ przemoc występuje w różnych formach, są to nie tylko działania pozostawiające siniaki, złamania czy oparzenia, lecz także poniżanie, obelgi, zmuszanie do określonych zachowań, grożenie, zastraszanie. itp.

- **Jeśli ktoś jest bity, to znaczy że na to zasłużył.**

Nieprawda, ponieważ nikt nie zasługuje na bicie, krzywdzenie, maltretowanie bez względu na to, co zrobił czy powiedział.

- **Nikt nie powinien interweniować w sprawach rodzinnych.**

Nieprawda, ponieważ przemoc domowa nie jest „sprawą rodzinną”, lecz przestępstwem ściganym z urzędu przez prawo.

- **Ofiary przemocy w rodzinie akceptują przemoc.**

Nieprawda, ponieważ ofiary zawsze próbują się bronić, ale ich działania są jednak zazwyczaj mało skuteczne. U osób doznających przemocy często dochodzi do tzw. zjawiska wyuczonej bezradności, kiedy to osoba żyje w przekonaniu, że bez względu na to co by zrobiła, sytuacja, w której się znalazła będzie nadal trwała.

- **To był jednorazowy incydent, który się nie powtórzy.**

Nieprawda, ponieważ przemoc w rodzinie rzadko pojawia się tylko raz, jeżeli nie zostaną podjęte stanowcze działania wobec osoby, która stosuje przemoc, akty te powtarzają się.

- **Gdyby sytuacja była taka okropna, ofiara odeszłaby od sprawcy.**

Nieprawda, ponieważ przemoc doznawana od bliskiego człowieka jest rzeczą naprawdę straszną, ofiary rzeczywiście cierpią, a to że nie odchodzą, wynika zwykle z ich zależności od sprawcy.

- **Przyczyną przemocy w rodzinie jest alkohol.**

Nieprawda, ponieważ picie alkoholu, chociaż towarzyszy przemocy często, nie powoduje jej, a jest czynnikiem wyzwalającym, czyli ułatwia sprawcy stosowanie przemocy wobec osób najbliższych.

- **Gwałt w małżeństwie nie istnieje.**

Nieprawda, ponieważ w rozumieniu prawa gwałtem jest doprowadzenie innej osoby do poddania się czynowi nierządному lub do wykonania takiego czynu, stosując przemoc, groźbę bezprawną lub podstęp (art. 197 K.k) i nie istnieje przepis, że nie dotyczy to bliskich napastnika.

1.5 Skutki przemocy w rodzinie

Konsekwencje doświadczania przemocy w rodzinie

KONSEKWENCJE DOŚWIADCZANIA PRZEMOCY W RODZINIE	
DOROŚLI	<p>Obrażenia ciała, choroby somatyczne związane ze stresem (ból głowy, żołądka, w krzyżu, w stawach oraz inne dolegliwości), przygnębienie, smutek, obojętność, depresja, niepokój, niekontrolowane wybuchy płaczu, śmiechu, czy agresji, zmienność nastrojów, decyzji, niepewność, stany lękowe, w tym lęk przed bliskością, nieufność, poczucie zagrożenia, niska samoocena, kłopoty z zasypianiem, koszmary nocne, kłopoty z koncentracją, zwiększone spożycie środków psychoaktywnych, zaprzeczanie, obwinianie się, bezradność, adaptacja do przemocy, próby samobójcze, samobójstwa</p> <p>...</p>
DZIECI	<p>- fizyczne: urazy wewnętrzne, kalectwo, uszkodzenie wzroku, urazy mózgu; - zdrowotne zw. z życiem seksualnym i układem rozrodczym: bezpłodność, zaburzenia ginekologiczne, dysfunkcje seksualne, choroby przenoszone drogą płciową; - dla zdrowia psychicznego: depresja, tendencje samobójcze, samookaleczenia, zaburzenia lękowe, opóźnienie w rozwoju, niska samoocena; - długoterminowe: zespół jelita drażliwego, choroba niedokrwienna serca. - chłopiec uczy się agresji w stosunku do kobiet, dziewczynka uczy się, że być kobietą znaczy być bitą i poniżaną, uczą się, że przemoc jest jedynym i skutecznym sposobem rozwiązania konfliktów</p> <p>Inne: wagarowanie, trudności w nauce, trudności w koncentracji uwagi, ucieczki z domu, prostytutka, nadużywanie alkoholu, papierosy, narkotyki</p> <p>...</p>
SPOŁECZNE	<p>Destrukcja całego systemu rodzinnego, ryzyko dziedziczenia wzorów zachowań przemocowych przez dzieci i powielania ich w dorosłym życiu, skutki ekonomiczne</p> <p>...</p>

1.6. Przemoc w rodzinie w kontekście wybranych zagadnień prawa międzynarodowego.

Oto zestawienie wybranych zagadnień prawa międzynarodowego odnoszące się do poszanowania i przestrzegania ludzkich praw, ze szczególnym naciskiem na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie (więcej na ten temat np. w M. Stożek 2009):

- w **Karcie Narodów Zjednoczonych** (1945) zawarto postulaty przyznania równych praw kobietom i mężczyznom;
- na **Światowej Konferencji Praw Człowieka** w Wiedniu w 1993 r. po raz pierwszy uznano, że „prawa kobiet i dziewcząt stanowią niezbywalną, integralną i niepodzielną część powszechnych praw człowieka”. W 1994 r. Komisarz Praw Człowieka ONZ wyznaczył pierwszego Specjalnego Sprawozdawcę Narodów Zjednoczonych ds. Przemocy Wobec Kobiet.
- ONZ zwołała 4 światowe konferencje dotyczące praw kobiet, w celu oceny sytuacji kobiet i określenia strategii na rzecz ich awansu: Meksyk (1975), Kopenhaga (1980), Nairobi (1985) i Pekin (1995);
- 20 listopada 1989 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło tekst **Konwencji o prawach dziecka**, która weszła w życie 2 września 1990 r. Konwencją związały się 192 państwa, w tym Polska;
- **UNICEF** (*The United Nations Children's Fund* – Fundusz Narodów Zjednoczonych Pomocy Dzieciom) działa obecnie w 157 krajach, kontrolując poszanowanie praw dziecka i stawiając sobie za cel zapewnienie lepszej przyszłości dla dzieci;
- **Rada Europy** rozwinęła szereg instrumentów prawnych dotyczących problemu przemocy w rodzinie: Europejską konwencję Praw Człowieka, Europejską Kartę Społeczną, Europejską Konwencję o zapobieganiu torturom oraz nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu. Kwestia praw dzieci, a szczególnie ich ochrona przed karaniem fizycznym stanowi jedną z priorytetowych kwestii.
- Najważniejszą inicjatywą Unii Europejskiej w sprawie problemu przemocy w rodzinie było przyjęcie **programu DAPHNE**, którego głównym założeniem jest podejmowanie środków zapobiegawczych w celu zwalczania przemocy wobec dzieci, młodzieży oraz kobiet;
- w kwietniu 2001 r. zainicjowano **Globalną Inicjatywę**, której działalność ma na celu zlikwidowanie kar fizycznych wobec dzieci.

1.7. Przemoc w rodzinie w świetle przepisów polskiego prawa.

W Polsce regulacje prawne dotyczące przeciwdziałania przemocy w rodzinie nie odbiegają od standardów międzynarodowych. Hierarchicznie naczelnym aktem prawnym obowiązującym w Polsce jest **Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej** z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U.1997.78.483 z późn. zm.) Rozdział drugi Konstytucji poświęcony jest w całości „Wolnościom, prawom i obowiązkom człowieka i obywatela”. Przykładowo zgodnie z art. 33 „1. Kobieta i mężczyzna w Rzeczypospolitej Polskiej **mają równe prawa** w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym”. Odnośnie stosowania przemocy zasadniczą regulację zawiera art. 40 Konstytucji „Nikt nie może być poddany torturom, ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. **Zakazuje się stosowania kar cielesnych**”.

Konstytucja wprowadza ochronę praw dziecka, czego dowodem jest powołanie instytucji **Rzecznika Praw Dziecka** (art. 72) Natomiast w celu ochrony wolności i praw człowieka i obywatela został powołany urząd **Rzecznika Praw Obywatelskich**, którego zadaniem jest badanie czy skutek działania lub zaniechania organów, organizacji i instytucji zobowiązanych do

przestrzegania i realizacji wolności i praw człowieka i obywatela, nie nastąpiło naruszenie prawa, a także zasad współżycia i sprawiedliwości społecznej.

Przemoc w rodzinie jest specyficzną kategorią czynów zabronionych przez prawo, o niezwykle wysokim stopniu społecznej szkodliwości. Zachowania składające się na przemoc w rodzinie są kwalifikowane zazwyczaj w oparciu o **artykuł 207 Kodeksu karnego**³ – znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny. Przemoc w rodzinie często jest niezbyt słusznie utożsamiana właśnie z tym artykułem. Nie wszystko co jest przemocą w rodzinie kwalifikuje się jako czyn zabroniony w rozumieniu kodeksu karnego, a obok znęcania w rodzinie dochodzi także do innych przestępstw takich jak np.:

- uszkodzenie ciała (art. 156 k.k. lub art. 157 §1 i 2 k.k.)
- pozostawianie osoby, co do której istnieje obowiązek sprawowania opieki, w sytuacjach bezpośrednio zagrażających jej życiu lub zdrowiu (art. 160 §2 k.k.)
- groźenie popełnieniem przestępstwa na szkodę innej osoby lub osoby najbliższej, jeśli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadniona obawę, że zostanie spełniona (art. 190 k.k.)
- zmuszanie do określonych zachowań (art. 191 §1 k.k.)
- zgwałcenie (art. 197 k.k.)
- nakłanianie i zmuszanie do czynów nierządnych przy wykorzystaniu stosunku zależności (art. 199 k.k.)
- doprowadzenie małoletniego poniżej lat 15 do obcowania płciowego lub do poddania czy wykonania innej czynności seksualnej lub utrwalanie treści pornograficznych z udziałem małoletniego (art. 200 k.k.)
- kazirodztwo (art. 201 k.k.)
- stręczycielstwo i sutenerstwo (art. 204 k.k.)
- rozpijanie małoletniego w drodze dostarczania napoju alkoholowego, ułatwiania lub nakłaniania do spożycia takiego napoju (art. 208 k.k.)
- uporczywe uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego (art. 209 k.k.)
- porzucenie małoletniego lub osoby nieporadnej pod względem psychicznym lub fizycznym (art. 210 k.k.)
- uprowadzenie lub zatrzymanie małoletniego lub osoby nieporadnej pod względem psychicznym czy fizycznym wbrew woli osoby powołanej do opieki czy nadzoru (art. 211 k.k.)
- zniewaga (art.216 § 1 k.k.)
- naruszenie nietykalności cielesnej (art. 217 k.k.)
- kradzież na szkodę osoby najbliższej (art. 278 § 4 k.k.) lub kradzież z włamaniem (art. 279 k.k.)
- przywłaszczenie (art. 284 k.k.) lub niszczenie mienia (art. 288 k.k.)

³ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U.2016, poz. 1137 jt. z późn. zm.)

Sytuację osób doznających przemocy w rodzinie regulują również przepisy prawa cywilnego zawarte głównie w **Kodeksie Rodzinnym i Opiekuńczym**⁴, dotyczące m.in.:

- warunków zniesienia przez sąd wspólności majątkowej (art. 52)
- warunków orzekania separacji i rozwodu (art. 56, art. 61¹ – art. 656)
- orzekania o winie strony w rozkładzie pożycia małżeńskiego (art. 57)
- rozstrzygnięcia władzy rodzicielskiej, obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka w przypadku rozwodu (art. 58 § 1)
- sposobu korzystania ze wspólnego mieszkania w przypadku rozwodu (art. 58 § 2)
- warunków dokonywania podziału wspólnego majątku (art. 58 § 3)
- warunków sądowego ustalenia ojcostwa (art. 84)
- obowiązku rodziców do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka (art. 133)

Od 2005 roku funkcjonuje **ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie**⁵, która określa zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zasady postępowania wobec osób doznających przemocy w rodzinie oraz osób stosujących przemoc. Ustawa ta umożliwiła również stosowanie, w toku postępowania, wobec osób podejrzanych, specyficznych środków ograniczających możliwość ich kontaktu z pokrzywdzonymi.

Ustawa z dnia 10 czerwca 2010 roku o zmianie Ustawy o przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw⁶, która weszła w życie 1 sierpnia 2010 roku miała zniwelować mankamenty Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i dać „pomagaczom” do ręki spójne i funkcjonalne narzędzie (za: T. Gogolin). W zakresie postępowania karnego na szczególną uwagę zasługują zapisy dotyczące zmian w kodeksie postępowania karnego, dające możliwość zatrzymania osoby podejrzanej, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa związanego z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, a także obligatoryjne zatrzymanie, jeżeli powyższe przestępstwo zostało dokonane przy użyciu broni palnej, noża lub innego niebezpiecznego przedmiotu. Za zmianę o przełomowym wręcz znaczeniu uznać należy możliwość zastosowania wobec sprawców przemocy w rodzinie środka zapobiegawczego w postaci nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym. Można powiedzieć, że jest to wyjście naprzeciw potrzebom ofiar i rozwiązania tego brakowało w ustawie przed nowelizacją. W pierwotnej wersji ustawy (z roku 2005) wprowadzono możliwość ograniczenia kontaktów sprawcy z ofiarą pod postacią środków karnych. W praktyce oznaczało to, że sprawca do chwili skazania mógł mieszkać pod jednym dachem z osobą pokrzywdzoną i jeśli nawet nie stosował przemocy, to na pewno mógł wywierać na nią presję.

Nowela z 2010 roku wprowadziła również istotne zmiany w zakresie współpracy różnych podmiotów zaangażowanych w działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Na pierwszy plan wysuwa się tutaj obligatoryjne powołanie w każdej gminie **zespołu interdyscyplinarnego**. Ustawa wymienia też procedurę „Niebieskie Karty” jako ogół czynności podejmowanych wobec przemocy w rodzinie przez różne podmioty (za: T. Gogolin) tj. Policję, jednostki organizacyjne pomocy społecznej, Gminne Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, przedstawicieli ochrony zdrowia i oświaty.

⁴ Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U.64.9.59 z późn. zm.)

⁵ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2015 poz.1390 jt.)

⁶ Ustawa z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.10.125.842).

W październiku 2011 r. weszło w życie Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie **procedury "Niebieskie Karty" oraz wzorów formularzy "Niebieska Karta"** (Dz.U.11.209.1245). Wspomniana procedura postępowania ma na celu zatrzymanie przemocy w rodzinie oraz pomoc w wychodzeniu z tej sytuacji. Uruchomienie procedury następuje poprzez wypełnienie formularza „Niebieska Karta – A” przez przedstawiciela jednej z następujących służb: Policji, jednostek organizacyjnych pomocy społecznej (np. pracownika socjalnego), oświaty (np. pedagog, dyrektor szkoły, nauczyciel), ochrony zdrowia (np. lekarza, pielęgniarkę, położną, ratownika medycznego), komisji rozwiązywania problemów alkoholowych. Wszczęcie procedury winno występować nawet w sytuacjach, w których jedynie zaistniało podejrzenie stosowania przemocy, nawet nie poparte dowodami. Dopiero w toku prowadzenia procedury wymaga się aby przypuszczenie stosowania przemocy zostało uzasadnione (uprawdopodobnione).

Karta A – wszczęcie procedury. Osoba wszczynająca procedurę przekazuje wypełniony formularz do przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego niezwłocznie tzn. nie później niż w terminie 7 dni (kopia zostaje u wszczynającego procedurę). Następnie przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego, nie później niż w ciągu 3 dni przekazuje go członkom Zespołu lub grupie roboczej.

Karta B – przekazuje się osobie, wobec której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie.

Karta C – na posiedzeniu członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego lub grupa robocza, w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, dokonują analizy sytuacji rodziny i wypełniają formularz „Niebieska Karta C”.

Niestawiennictwo osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie – nie wstrzymuje prac Zespołu Interdyscyplinarnego lub grupy roboczej.

Karta D – Członkowie ZI lub grupy roboczej wypełniają formularz „Niebieska Karta D” w obecności osoby, co do której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie. Możliwe jest wypełnienie Kart D w miejscu zamieszkania osoby podejrzanego o stosowanie przemocy.

Zakończenie procedury następuje w przypadku ustania przemocy w rodzinie w sposób trwały oraz po zrealizowaniu indywidualnego planu pomocy. Procedura zostaje również zamknięta, gdy zespół rozstrzygnie o braku zasadności podejmowania działań.

Warto zaznaczyć, iż do Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego wprowadzono **art. 96¹**, który traktuje o tym, że osobom wykonującym władzę rodzicielską oraz sprawującym opiekę lub pieczę nad małoletnim **zakazuje się stosowania kar cielesnych**.

Należy również nadmienić, że w celu zmniejszenia tzw. wtórnej wiktyimizacji, procedura karna przewiduje określone mechanizmy w zakresie przesłuchania pokrzywdzonych i świadków (zwłaszcza małoletnich), zmierzające do jak najmniejszej ilości przesłuchań i prowadzenia ich w odpowiednich warunkach. Stefański (2005) opisuje trzy tryby przesłuchania w charakterze świadka osoby, która nie ukończyła 15 lat, przewidziane przez obecnie obowiązujący kodeks postępowania karnego, a mianowicie:

A. Przesłuchanie **każdego świadka, który nie ukończył 15 lat** (art. 171 § 3 k.p.k.).

W myśl art. 171 § 3 k.p.k. „jeżeli osoba przesłuchiwana nie ukończyła 15 lat, czynności z jej udziałem powinny być, w miarę możliwości, przeprowadzone w obecności przedstawiciela ustawowego lub faktycznego opiekuna, chyba że dobro postępowania stoi temu na przeszkodzie”.

B. Przesłuchanie **pokrzywdzonego, który w chwili przesłuchania nie ukończył 15 lat** w sprawach o przestępstwa określone w rozdziale XXV i XXVI Kodeksu karnego – art. 185a § 1 k.p.k.

Przesłuchany w tym trybie może być tylko pokrzywdzony, który w chwili pierwszego przesłuchania nie ukończył 15 lat, co jest obligatoryjne w sprawach o przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub obyczajowości albo przeciwko rodzinie lub opiece. Istota tego trybu polega na tym, że pokrzywdzony, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym, w zasadzie powinien być przesłuchany tylko raz przez sąd. Jedynie wyjątkowo osobę taką można przesłuchać ponownie w razie zaistnienia określonych okoliczności, tj. wtedy, gdy:

- 1) wyjdą na jaw istotne okoliczności, których wyjaśnienie wymaga ponownego przesłuchania.
- 2) zażąda tego oskarżony (podejrzany), który nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego.

Tryb ten wymaga obligatoryjnego udziału biegłego psychologa sądowego w przesłuchaniu małoletniego (art. 185a § 2 k.p.k.) w charakterze tzw. konsultanta procesowego. Celem ustawodawcy wprowadzającego to uregulowanie była szczególna ochrona dzieci – pokrzywdzonych przestępstwami o charakterze seksualnym, bądź przeciwko rodzinie i opiece, a także uniknięcie wtórnej wiktymizacji i „wdrukowania” w pamięć dziecka faktów nieistniejących, będących skutkiem wielokrotnych przesłuchań.

C. Przesłuchanie **świadka**, który w chwili przesłuchania **nie ukończył 15 lat** w sprawach o przestępstwa popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej lub o przestępstwa określone w rozdziale XXV Kodeksu karnego (art. 185b § 1 k.p.k.).

Świadek (nie pokrzywdzony) może być przesłuchiwany jednorazowo i przez sąd, lecz jest to po pierwsze, pozostawione do uznania organu procesowego, tzn. przesłuchanie świadka w tym trybie jest fakultatywne. Po drugie tryb ten dotyczy każdego świadka, który nie ukończył 15 lat (wiek w chwili pierwszego przesłuchania) i obejmuje sprawy odnoszące się do przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości (r. XXV k.k.) oraz innych przestępstw z użyciem przemocy i groźby bezprawnej. Po trzecie, tryb ten ograniczony jest do zeznań świadka, które mogą mieć istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

1.8. Obowiązki organów administracji rządowej i samorządowej w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na szczeblu powiatowym

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2015 poz. 1390 jt.) wyraźnie określa zadania własne powiatu oraz zadania z zakresu administracji rządowej realizowane przez powiat na polu walki z przemocą w rodzinie. Zgodnie z **art. 6. ust 1** zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 jt. z późn. zm.) lub ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r. poz. 487 jt. z późn. zm.), chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Do zadań własnych powiatu należy w szczególności (art. 6 ust.3):

- 1) opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;

- 2) opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach interwencji kryzysowej.

Natomiast do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy w szczególności (art. 6 ust. 4):

- 1) tworzenie i prowadzenie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- 2) opracowywanie i realizacja programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Warto wspomnieć, iż zgodnie z art. 3 ust 1 osobie dotkniętej przemocą w rodzinie udziela się bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie:

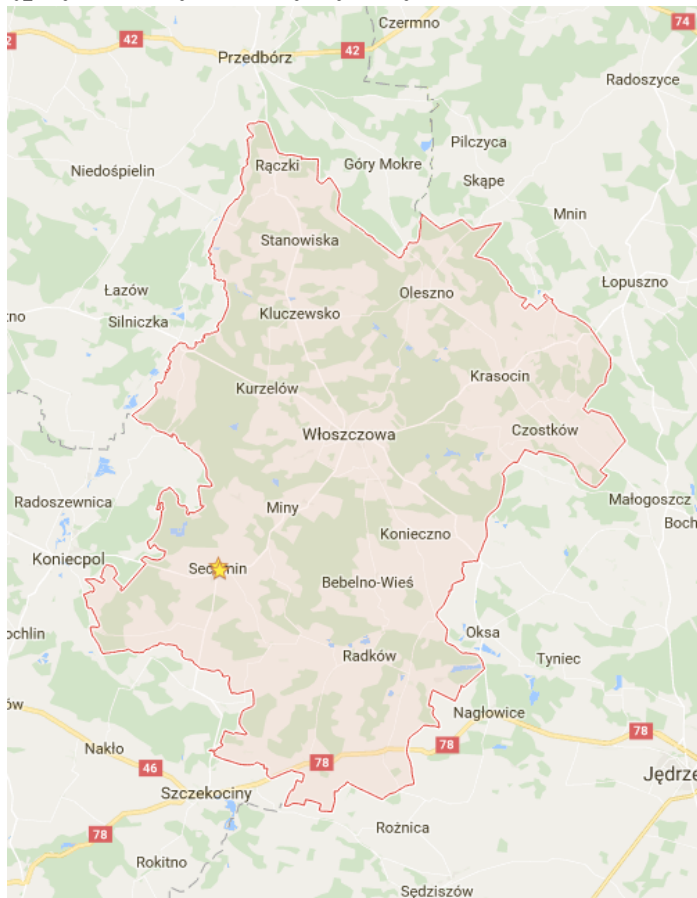
- 1) poradnictwa medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego;
- 2) interwencji kryzysowej i wsparcia;
- 3) ochrony przed dalszym krzywdzeniem, przez uniemożliwienie osobom stosującym przemoc korzystania ze wspólnie zajmowanego z innymi członkami rodziny mieszkania oraz zakazanie kontaktowania się i zbliżania się do osoby pokrzywdzonej;
- 4) zapewnienia osobie dotkniętej przemocą w rodzinie bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
- 5) badania lekarskiego w celu ustalenia przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy w rodzinie oraz wydania zaświadczenia lekarskiego w tym przedmiocie;
- 6) zapewnienia osobie dotkniętej przemocą w rodzinie, która nie ma tytułu prawnego do zajmowanego wspólnie ze sprawcą przemocy lokalu, pomocy w uzyskaniu mieszkania.

BIBLIOGRAFIA:

1. Gogolin ,T. *Nowelizacja Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie okiem policjanta*. Wydział Prewencji KWP w Katowicach, artykuł zamieszczony na stronie internetowej <http://www.niebieska.info/arttykul.php?id=798>.
2. Mellibruda, J. (2009). *Przeciwdziałanie przemocy domowej*. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
3. Sasal, H. D. (2005). *Przewodnik do procedury interwencji wobec przemocy w rodzinie*. Warszawa: Wyd. Edukacyjne PARPA.
4. Stefański, R.A. (2005). Szczególne tryby przesłuchania w postępowaniu karnym świadka małoletniego, który nie ukończył 15 lat. *Wojskowy Przegląd Prawniczy*, nr 4.
5. Stożek, M. (2009). *Przemoc w rodzinie. Zapobieganie w świetle przepisów prawa*. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP.
6. Zdunek, A. (red.) (2005). *Przewodnik do realizacji ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie*. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia PTP, Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”.

II DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE I ZASOBÓW INSTYTUCJONALNYCH W POWIECIE WŁOSZCZOWSKIM

2.1. Diagnoza problemu przemocy w rodzinie w powiecie włoszczowskim na podstawie dostępnych danych statystycznych

W wyniku reformy administracji publicznej od 1 stycznia 1999 roku utworzony został powiat włoszczowski z sześciu gmin: miejsko-wiejskiej gminy Włoszczowa oraz gmin wiejskich Kluczewsko, Krasocin, Moskorzewska, Radkowska i Secemina.

Powierzchnia i ludność (stan na dzień 31.12.2014 r.)^{7*}

Wyszczególnienie	Powierzchnia w km ²	Ludność			
		ogółem	mężczyźni	kobiety	na 1 km ²
Gmina Kluczewsko	137	5 260	2 686	2 574	38
Gmina Krasocin	193	10 768	5 460	5 308	56
Gmina Moskorzew	73	2 760	1 393	1 367	38
Gmina Radków	88	2 539	1 261	1 278	29
Gmina Secemin	163	4 918	2 452	2 466	30
Gmina Włoszczowa w tym miasto	255 30	19 901 10 417	9 791 4 980	10 110 5 437	78 344
Ogółem	908	46 146	23 043	23 103	51

⁷ „Województwo Świętokrzyskie 2015. Podregiony, powiaty, gminy”, Urząd Statystyczny w Kielcach, 2015.

2.1.1. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Komendy Powiatowej Policji we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015.

Tabela 1. *Liczba interwencji domowych policji związanych z przemocą w rodzinie*

ROK	Liczba interwencji domowych zakończonych założeniem Niebieskiej Karty
2015	221
2014	173
2013	198
2012	169

Z analizy danych zawartych w tabeli nr 1 wynika, iż liczba interwencji policji w związku z przemocą w rodzinie z roku na rok przybiera tendencję wzrostową. Jedynie w roku 2014 odnotowano mniejszą liczbę przeprowadzonych interwencji w porównaniu do roku uprzedniego. Nie wszystkie zgłoszenia i podejmowane w związku z nim działania potwierdzają występowanie przemocy w rodzinie, jednakże analizowane dane mogą świadczyć o coraz większej świadomości społeczeństwa odnośnie możliwości podejmowania działań zwalczających przemoc.

Tabela 2. *Liczba pokrzywdzonych w wyniku przemocy w rodzinie*

ROK	Liczba pokrzywdzonych w wyniku przemocy w rodzinie ogółem	w tym		
2015	294	kobiety	211	71,8%
		mężczyźni	57	19,4%
		dzieci	26	8,8%
2014	222	kobiety	179	80,6%
		mężczyźni	26	11,7%
		dzieci	17	7,7%
2013	245	kobiety	187	76,3%
		mężczyźni	37	15,1%
		dzieci	21	8,6%
2012	210	kobiety	159	75,7%
		mężczyźni	34	16,2%
		dzieci	17	8,1%

Wśród pokrzywdzonych w wyniku przemocy w rodzinie największą grupę w każdym z analizowanych lat stanowiły kobiety (od 71,8 % do 80,6% wszystkich pokrzywdzonych), natomiast drugą co do wielkości grupę stanowili mężczyźni (od 11,7% do 19,4%). Z kolei osobami stosującymi przemoc najczęściej byli mężczyźni (patrz tabela 3) – od ok. 92% do 97,7% wszystkich sprawców przemocy, w tym znaczna większość z nich dopuściła się aktu przemocy wobec osoby najbliższej będąc pod wpływem alkoholu. Należy pamiętać, iż **nadużywanie alkoholu nie jest przyczyną przemocy, lecz czynnikiem ułatwiającym jej stosowanie**. To rozróżnienie jest niezwykle istotne z uwagi na to, że nie ma żadnego usprawiedliwienia dla stosowania przemocy

wobec najbliższych. Nie odnotowano przypadków, aby osoba nieletnia dopuściła się analizowanych czynów.

Tabela 3. Liczba osób stosujących przemoc w rodzinie

ROK	Liczba osób stosujących przemoc w rodzinie ogółem	w tym			w tym pod wpływem alkoholu	w tym przewiezionych do Izb Wyrzeźwień lub Policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych do wyrzeźwienia
		kobiety	mężczyźni	nieletni		
2015	221	kobiety	5	2,3%	2	1
		mężczyźni	216	97,7%	117	96
		nieletni	0	0%	0	0
2014	178	kobiety	9	5,1%	2	1
		mężczyźni	169	94,9%	123	70
		nieletni	0	0%	0	0
2013	199	kobiety	-*	-	1	1
		mężczyźni	-	-	149	66
		nieletni	0	0%	0	0
2012	169	kobiety	13	7,7%	4	3
		mężczyźni	156	92,3%	142	76
		nieletni	0	0%	0	0

*brak danych

Po przeprowadzonej interwencji domowej, w wyniku której została sporządzona Niebieska Karta, każdorazowo informacja o zdarzeniu została przesłana przez funkcjonariuszy policji do właściwego miejscowo Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Procedura ta pozwala na stworzenie i realizację w uzasadnionych przypadkach indywidualnego planu pomocy osobie, co do której istnieje podejrzenie, iż jest dotknięta przemocą w rodzinie i jej rodzinie (porównaj tabela 9).

Tabela 4. Inne dane statystyczne

ROK	Liczba przypadków udzielenia pomocy medycznej		Liczba dzieci przewiezionych do szpitala, placówki, oddanych pod opiekę osoby spokrewnionej	Liczba informacji przesłanych do innych placówek	
	pokrzywdzonemu	sprawcy		do OPS/GOPS	do GKRPA
2015	4	1	1	221	7
2014	12	9	0	173	9
2013	4	2	0	198	11
2012	0	0	0	169	0

2.1.2. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Wydziału Karnego Sądu Rejonowego we Włoszczowie i Prokuratury Rejonowej we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015

Tabela 5. *Sąd Rejonowy we Włoszczowie*

Lp.	Rok	Artykuł kodeksu karnego	Liczba rozpoznanych spraw	w tym			
				skazano	warunkowo umorzono	umorzono	uniewinniono
1.	2015	207 § 1. K.k.	26	24	2	0	0
2.		207 § 2. K.k.	0	0	0	0	0
3.		207 § 3. K.k.	0	0	0	0	0
4.		209 § 1. K.k.	17	17	0	0	0
5.	2014	207 § 1. K.k.	23	20	3	0	0
6.		207 § 2. K.k.	0	0	0	0	0
7.		207 § 3. K.k.	0	0	0	0	0
8.		209 § 1. K.k.	26	24	1	1	0
9.	2013	207 § 1. K.k.	15	12	1	2	0
10.		207 § 2. K.k.	0	0	0	0	0
11.		207 § 3. K.k.	0	0	0	0	0
12.		209 § 1. K.k.	21	19	0	1	1
13.	2012	207 § 1. K.k.	21	16	3	1	1
14.		207 § 2. K.k.	0	0	0	0	0
15.		207 § 3. K.k.	0	0	0	0	0
16.		209 § 1. K.k.	23	21	1	1	0

W wyniku analizy danych zawartych w tabeli nr 5, można wysunąć wniosek, iż w ubiegłych latach spośród analizowanych spraw rozpoznawano sprawy wyłącznie z art. 207⁸§ 1 i art. 209⁹§ 1

⁸ **Art. 207 § 1.** Kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Jeżeli czyn określony w § 1 połączony jest ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

Kodeksu karnego (K.k.). Żadnego z popełnionych czynów przeciwko członkowi rodziny lub rodzinie nie zakwalifikowano jako czynu określonego art. 207 § 2, czy też art. 207 § 3. Większość osób oskarżonych o popełnienie w/w przestępstw zostało skazanych prawomocnymi wyrokami.

Należy nadmienić, iż Sąd Najwyższy wielokrotnie precyzował w swoich orzeczeniach sposób rozumienia tego pojęcia „znęcania się”. Istota przestępstwa określonego w art. 207 § 1 k.k. polega na jakościowo innym zachowaniu się sprawcy względem pokrzywdzonego, jakże odmiennym od przypadków znieważania, naruszenia nietykalności cielesnej itp. Zachowanie się sprawcy przemocy w rodzinie może zostać zakwalifikowane jako znęcanie się, jeżeli:

- istnieje przewaga po stronie sprawcy nad ofiarą – fizyczna, psychiczna, ekonomiczna, społeczna itp.;
- jest umyślne i dokonane z zamiarem bezpośrednim, nie jest bowiem możliwe wzajemne znęcanie się małżonków;
- ofiara nie może się przeciwstawić, bądź może to uczynić w niewielkim stopniu; znęcanie się jest niezależne od tego, czy pokrzywdzony, nad którym sprawca znęca się, sprzeciwia się mu i próbuje się bronić, czy też nie, a stosowane środki obronne nie odbierają działaniu sprawcy cech przestępstwa;
- zachowanie się sprawcy jest systematyczne, zwarte czasowo i miejscowo, a przede wszystkim dotkliwe i poniżające w eskalacji ponad miarę i cel przewidziany w pojedynczych czynnościach naruszających różne dobra chronione prawem, np. nietykalność ciała, godność osobistą, mienie;
- zachowanie z reguły jest wieloczynnościowe.

Warto zaznaczyć także, iż zjawisko przemocy w rodzinie może również przyjmować m.in. postać:

- naruszenia nietykalności cielesnej (art. 217 k.k.),
- naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia (art. 157 k.k.)
- groźby bezprawnej (art. 190 k.k.)
- zgwałcenia (art. 197 k.k.)

a także inne zachowania, które są określone w Kodeksie karnym – w zależności od konkretnej sytuacji.

Dane zawarte w tabeli 6 obrazują skalę spraw zakończonych aktem oskarżenia oraz liczbę osób skazanych na podstawie analizowanych artykułów Kodeksu karnego. Wynika z nich, iż zazwyczaj znaczna większość osób, które oskarżono o popełnienie czynów określonych art. 207 § 1 K.k. lub 209 § 1 K.k., została za te czyny skazana. W 2014 roku skazano jedną osobę za czyn kwalifikowany z art. 207 § 2 K.k., czyli znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, ze stosowaniem szczególnego okrucieństwa.

⁹ **Art. 209 § 1.** Kto uporczywie uchyla się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez niełożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i przez to naraża ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Tabela 6. Prokuratura Rejonowa we Włoszczowie

Lp.	Rok	Artykuł kodeksu karnego	Liczba spraw zakończonych aktem oskarżenia	Liczba osób skazanych z artykułu
1.	2015	207 § 1. K.k.	19	18
2.		207 § 2. K.k.	0	0
3.		207 § 3. K.k.	0	0
4.		209 § 1. K.k.	16	17
5.	2014	207 § 1. K.k.	23	20
6.		207 § 2. K.k.	1	1
7.		207 § 3. K.k.	0	0
8.		209 § 1. K.k.	23	24
9.	2013	207 § 1. K.k.	23	20
10.		207 § 2. K.k.	0	0
11.		207 § 3. K.k.	0	0
12.		209 § 1. K.k.	22	21
13.	2012	207 § 1. K.k.	31	25
14.		207 § 2. K.k.	0	0
15.		207 § 3. K.k.	0	0
16.		209 § 1. K.k.	25	26

Warto zaznaczyć, iż w latach 2012-2015. w związku z omawianymi powyżej przestępstwami złożono w sumie 12 wniosków w trybie art. 572 Kodeksu postępowania cywilnego, tj. „§1. Komu znane jest zdarzenie uzasadniające wszczęcie postępowania z urzędu obowiązany jest zawiadomić o nim sąd opiekuńczy. §2. Obowiązek wymieniony w § 1 ciąży przede wszystkim na urzędach stanu cywilnego, sądach, prokuratorach, notariuszach, komornikach, organach samorządu i administracji rządowej, organach Policji, placówkach oświatowych, opiekunach społecznych oraz organizacjach i zakładach zajmujących się opieką nad dziećmi lub osobami psychicznie chorymi” oraz w sumie 67 wniosków o zobowiązanie osoby oskarżonej do leczenia odwykowego.

Tabela nr 7. *Inne dane statystyczne Prokuratura Rejonowa we Włoszczowie*

Rok	2015	2014	2013	2012
Liczba wniosków złożonych w trybie art. 572 K.p.c. (złożonych w zw. z w/w przestępstwami)	3	9	0	0
Liczba wniosków o zobowiązanie do leczenia odwykowego (złożonych w zw. z w/w przestępstwami)	3	15	34	15

2.1.3. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015.

Bardzo istotną formą wsparcia i pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie jest poradnictwo specjalistyczne. Poniższa tabela zawiera dane dotyczące liczby porad w zakresie poradnictwa psychologicznego, pedagogicznego oraz rodzinnego, udzielanych w zeszłych latach przez pracowników Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej we Włoszczowie osobom w związku z przemocą w rodzinie.

Tabela 8. *Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna we Włoszczowie*

Liczba udzielonych porad				
Poradnictwo specjalistyczne	2015	2014	2013	2012
psychologiczne	20	32	54	35
pedagogiczne	7	10	35	35
rodzinne	24	42	20	35
Liczba osób korzystających ze wsparcia	51	32	54	35

2.1.4. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych z Ośrodków Pomocy Społecznej z terenu powiatu włoszczowskiego na przełomie lat 2012-2015.

Art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie stanowi, iż do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu *przeciwdziałania przemocy w rodzinie*, w tym:

- 1) opracowanie i realizacja gminnego programu *przeciwdziałania przemocy w rodzinie* oraz ochrony ofiar *przemocy w rodzinie*;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie *przeciwdziałania przemocy w rodzinie* w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w *rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie*;
- 3) zapewnienie osobom dotkniętym *przemocą w rodzinie* miejsc w ośrodkach wsparcia;

4) tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Na terenie powiatu włoszczowskiego funkcjonuje 6 ośrodków pomocy społecznej: Ośrodek Pomocy Społecznej we Włoszczowie oraz Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej w Kluczewsku, Krasocinie, Moskorzewie, Radkowie i Seceminie. We wszystkich gminach zostały utworzone Gminne Zespoły Interdyscyplinarne ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz opracowane i realizowane Gminne Programy Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie.

Tabela poniżej obrazuje potrzeby osób uwikłanych w przemoc w rodzinie w zakresie korzystania z różnych form poradnictwa specjalistycznego, w szczególności poradnictwa psychologicznego, prawnego i rodzinnego. Gdy dana instytucja, zważywszy na swoje możliwości i ograniczenia m.in. budżetowe, proponowała daną formę wsparcia osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, osoby te chętnie z niego korzystały. Zakłada się, iż w sytuacji, gdy dana forma wsparcia nie mogła być realizowana przez gminne jednostki pomocy społecznej, osoby doświadczające przemocy były zmuszone szukać specjalistycznej pomocy poza gminą.

Tabela 9. Ośrodki Pomocy Społecznej – liczba udzielonych porad w związku z przemocą w rodzinie

Liczba udzielonych porad		GOPS/OPS					
Rok	Poradnictwo	Włoszczowa	Kluczewsko	Krasocin	Moskorzew	Radków	Secemin
2015	psychologiczne	50	7	0	0	12	24
	prawne	29	0	0	0	0	19
	rodzinne	0	0	0	0	13	0
2014	psychologiczne	23	-*	0	0	21	12
	prawne	5	-	8	0	0	16
	rodzinne	54	-	22	0	0	16
2013	psychologiczne	-	-	40	3	33	15
	prawne	-	-	6	7	0	10
	rodzinne	-	-	30	14	0	41
2012	psychologiczne	-	0	0	0	0	87
	prawne	-	0	40	0	0	0
	rodzinne	-	0	50	0	0	6

*brak danych

Z analizy danych przedstawionych w tabeli 10, wynika, iż w przypadku większości Zespołów Interdyscyplinarnych można zauważyć pewną prawidłowość, a mianowicie, iż z roku na rok wzrasta liczba interwencji podejmowanych przez te Zespoły. Analizując przykładowo rok 2015, stwierdzamy, iż w sumie przeprowadzonych przez Zespoły zostało 189 interwencji, a 146 rodzinom udzielono pomocy w związku z przemocą w rodzinie, co obrazuje ogromne potrzeby w zakresie tego typu działań oraz ogrom interdyscyplinarnej pracy włożonej w te działania przez przedstawicieli różnych służb działających na polu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Tabela 10. *Ośrodki Pomocy Społecznej – funkcjonowanie Zespołów Interdyscyplinarnych ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie*

Rok		GOPS/OPS					
		Włoszczowa	Kluczewsko	Krasocin	Moskorzew	Radków	Secemin
2015	Liczba interwencji podejmowanych przez ZI	59	18	65	7	16	24
	Liczba rodzin, kt. udzielono pomocy	59	15	40	4	5	23
2014	Liczba interwencji podejmowanych przez ZI	2	-*	38	5	14	19
	Liczba rodzin, kt. udzielono pomocy	2	-	30	5	5	16
2013	Liczba interwencji podejmowanych przez ZI	-	-	55	8	12	22
	Liczba rodzin, kt. udzielono pomocy	-	-	52	11	-	12
2012	Liczba interwencji podejmowanych przez ZI	-	44	4	9	0	14
	Liczba rodzin, kt. udzielono pomocy	-	16	33	0	9	14

*brak danych

2.1.5. Zjawisko przemocy w rodzinie na podstawie analizy danych Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie we Włoszczowie na przełomie lat 2012-2015.

W strukturach Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie we Włoszczowie funkcjonuje Zespół Interwencji Kryzysowej, który został utworzony Decyzją Zarządu Powiatu Włoszczowskiego we wrześniu 2005 r. PCPR w ramach działalności ZIK realizuje m.in. zadania określone ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. 2016 poz. 930 jt. z późn. zm.) z zakresu interwencji kryzysowej i specjalistycznego poradnictwa (psychologicznego, prawnego i rodzinnego). Taka forma pomocy jest świadczona osobom i rodzinom, które mają trudności lub wykazują potrzebę wsparcia w rozwiązywaniu swoich problemów życiowych, bez względu na posiadany dochód i nieodpłatnie. Są to głównie konsultacje indywidualne ze specjalistami w Zespole lub w środowisku, ale również porady telefoniczne i e-mailowe.

Do głównych zadań ZIK należy:

- 1) udzielanie kompleksowej pomocy psychologicznej osobom i rodzinom znajdującym się w nagłym bądź przewlekłym kryzysie psychicznym (np. żałoba po stracie bliskiej osoby, przemoc w rodzinie, konflikty rodzinne, małżeńskie, nieporadność życiowa, niewydolność wychowawcza, itp.);
- 2) interwencja w nagłych zdarzeniach i przeżyciach traumatycznych (np. próby samobójcze, przemoc w rodzinie, napaść seksualna, katastrofy, itp.);
- 3) prowadzenie krótkiej psychoterapii indywidualnej bądź rodzinnej oraz poradnictwa psychologicznego;
- 4) pomoc prawna;
- 5) działanie profilaktyczne przez propagowanie wiedzy i umiejętności potrzebnych do radzenia sobie z trudnymi sytuacjami życiowymi.
- 6) poradnictwo socjalne oraz poradnictwo dla osób niepełnosprawnych;
- 7) współpraca z in. instytucjami i służbami w zakresie m.in. przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Tabela 11. Zespół Interwencji Kryzysowej – liczba osób korzystających ze wsparcia psychologicznego

Liczba osób korzystających ze wsparcia psychologicznego								
Poradnictwo specjalistyczne	2015		2014		2013		2012	
	ogółem	zw. z przemocą w rodzinie	ogółem	zw. z przemocą w rodzinie	ogółem	zw. z przemocą w rodzinie	ogółem	zw. z przemocą w rodzinie
psychologiczne	63	10	47	15	64	17	25	10

Osoby korzystające ze wsparcia psychologicznego w ZIK, najczęściej odbywały wielokrotne wizyty oraz często korzystały z nieodpłatnej pomocy prawnej.

Warto wspomnieć, iż w 2015 roku PCPR we Włoszczowie realizował Projekt „Poczuj się bezpiecznie” w ramach Programu Osłonowego MPiPS „Wspieranie JST w Tworzeniu Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie” – w partnerstwie z Gminą Włoszczowa i Gminą Kluczewsko. Celem realizacji zadania publicznego było dostosowanie istniejącej infrastruktury instytucjonalnej do potrzeb osób dotkniętych przemocą w rodzinie na terenie powiatu włoszczowskiego. Koszt całkowity projektu wyniósł 76280,- zł, w tym kwota otrzymanej dotacji 6100,- zł oraz wkład własny 3 instytucji, biorących udział w przedsięwzięciu 15280,- zł. Całkowity koszt dostosowania pomieszczeń w Starostwie Powiatowym we Włoszczowie w ramach Projektu wyniósł 38000,- zł, w tym kwota otrzymanej dotacji 29800,- zł oraz wkład własny w wysokości 8200,- zł. W ramach Projektu udało się przystosować pomieszczenia do pracy z osobami dotkniętymi przemocą w rodzinie we wszystkich jednostkach biorących w nim udział. Dzięki zdobytym funduszom w budynku Starostwa Powiatowego we Włoszczowie powstał **przyjazny pokój przesłuchań** tzw. „Niebieski Pokój” oraz pokój techniczny, wyposażone w lustro weneckie oraz specjalistyczny sprzęt audiowizualny. Wyremontowane pomieszczenia służą do codziennej

pracy Zespołowi Interwencji Kryzysowej i Zespołowi Pieczy Zastępczej. Realizacja Projektu przyczyniła się do podniesienia jakości usług świadczonych przez jednostki w zakresie przeciwdziałania przemocy rodzinie, podniesienia komfortu i poczucia bezpieczeństwa osób pokrzywdzonych.

Zgodnie z art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2015 poz. 1390 jt.) do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy opracowywanie i realizacja programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie. W roku 2014 Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie opracowało Program Korekcyjno-Edukacyjny dla Sprawców Przemocy w Rodzinie w Powiecie Włoszczowskim na lata 2014-2016. Zgłoszono gotowość Powiatu do realizacji oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych kierowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie i pozyskano z budżetu Państwa środki na ten cel. W maju zeszłego roku PCPR we Włoszczowie zawiązał współpracę w zakresie motywowania i zobowiązywania osób stosujących przemoc w rodzinie do udziału w Programie z przedstawicielami Prokuratury Rejonowej we Włoszczowie, Sądu Rejonowego we Włoszczowie, Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej, Gminnych Zespołów Interdyscyplinarnych ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Gminnych Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych z terenu powiatu włoszczowskiego.

Program przeznaczony jest głównie dla mężczyzn stosujących przemoc wobec swoich partnerek. Spotkania grupowe osób zakwalifikowanych do udziału w Programie poprzedzone są spotkaniami indywidualnymi, podczas których osoby prowadzące oddziaływania korekcyjno-edukacyjne dokonują wstępnej diagnozy potencjalnych uczestników, zapoznają ich z założeniami i zasadami uczestnictwa w Programie oraz zawierają kontrakt dot. udziału w Programie i zobowiązujący do niestosowania przemocy wobec osób najbliższych.

Poniższa tabela odzwierciedla fakt, iż niewielka liczba osób stosujących przemoc w rodzinie, które zostały objęte procedurą „Niebieskich Kart” lub zostały skazane, trafia do programu korekcyjno-edukacyjnego.

Tabela 12. Program Korekcyjno-Edukacyjny dla Osób Stosujących Przemoc w Rodzinie – dane PCPR we Włoszczowie za lata 2014-2015

ROK	Liczba osób, które przystąpiły do Programu	Liczba osób, które ukończyły Program	Uwagi
2014	8	4	2 mężczyzn uzyskało zalecenie o kontynuowaniu Programu w przyszłych edycjach, ze względu na liczne nieobecności na spotkaniach grupowych i niską ocenę kwalifikacyjną do zwolnienia z Programu
2015	8	4	-

Podsumowując, należy podkreślić, iż dane statystyczne omawiane w powyższych podrozdziałach nie odzwierciedlają faktycznych rozmiarów zjawiska przemocy w rodzinie w powiecie włoszczowskim. Nie ma dokładnych i rzetelnych danych o istnieniu przemocy domowej, m.in. ze względu na wciąż silnie funkcjonujące w społeczności stereotypy i mity na jej temat. Przykładowo przemoc w rodzinie ciągle pojmowana jest jako prywatna sprawa ludzi w nią uwikłanych – *własne brudy pierze się w czterech ścianach*, co powoduje, że osoby doznające

przemocy nie zgłaszają się po pomoc, a świadkowie najczęściej ignorują dostrzeżone fakty. Przemoc w rodzinie jest problemem niezwykle skomplikowanym i, co nie ulega wszelkim wątpliwościom, wymagającym podejścia interdyscyplinarnego w jego rozwiązywaniu. Toteż niezwykle istotnym jest podejmowanie w tej kwestii wciąż nowych wyzwań, opracowywania innowacyjnych i nowatorskich przedsięwzięć, by w jak najbardziej skuteczny sposób walczyć z przemocą w rodzinie.

2.2. Diagnoza zasobów instytucjonalnych w powiecie włoszczowskim.

W powiecie włoszczowskim funkcjonują następujące instytucje, których działanie związane jest z zapobieganiem i zwalczaniem przemocy w rodzinie: zob. tabela nr 5.

Tabela 13. Zasoby instytucjonalne i inne związane z zapobieganiem i zwalczaniem przemocy w rodzinie

POWIAT WŁOSZCZOWSKI			
Lp.	Instytucja/ organizacja	Kontakt	Główne zadania
1.	Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie	29-100 Włoszczowa ul. Wiśniowa 10 Tel./fax.: 41) 39-44-993 E-mail: biuro@pcprwloszczowa.pl www.pcprwloszczowa.pl	wykonuje zadania powiatu w zakresie pomocy społecznej i przeciwdziałania przemocy w rodzinie; do zadań tych należy w szczególności m.in. prowadzenie specjalistycznego poradnictwa, udzielanie informacji o prawach, uprawnieniach, szkolenie i doskonalenie zawodowe kadr z terenu powiatu, prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej, tworzenie i prowadzenie ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie oraz specjalistycznych ośrodków wsparcia, a także opracowywanie i realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie;
1a.	Zespół Interwencji Kryzysowej przy PCPR	29-100 Włoszczowa ul. Wiśniowa 10, pokój 207 Tel. 504-754-393, 41) 39-44-993 E-mail: pik@pcprwloszczowa.pl	udzielanie kompleksowej pomocy psychologicznej osobom i rodzinom znajdującym się w nagłym bądź przewlekłym kryzysie psychicznym (np. żałoba po stracie bliskiej osoby, przemoc w rodzinie, konflikty rodzinne, małżeńskie, nieporadność życiowa, niewydolność wychowawcza, itp.); interwencja w nagłych zdarzeniach i przeżyciach traumatycznych (np. próby samobójcze, przemoc w rodzinie, napaść seksualna, katastrofy, itp.); prowadzenie krótkiej psychoterapii indywidualnej bądź rodzinnej oraz poradnictwa psychologicznego; pomoc prawna; działania profilaktyczne przez propagowanie wiedzy i umiejętności potrzebnych do radzenia sobie z trudnymi sytuacjami życiowymi; poradnictwo socjalne oraz poradnictwo dla osób niepełnosprawnych; współpraca z innymi służbami i instytucjami, głównie w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
2.	Ośrodek Pomocy Społecznej/ Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej	29-100 Włoszczowa , ul. Partyzantów 14; 29-120 Kluczewsko , ul. Spółdzielcza 12; 29-105 Krasocin , ul. Wyzwolenia 6 (GOPS), ul. Macierzy Szkolnej 1 (GKRPA); 29-130 Moskorzew , Moskorzew 42; 29-135 Radków , Radków 99; 29-145 Secemin , ul. Ogrodowa 1. (GOPS), ul. Struga 2 (GKRPA).	wykonują zadania gminy z zakresu pomocy społecznej i przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności polegające na: przyznawaniu i wypłacaniu zasiłków celowych, pracy socjalnej, tworzeniu gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, prowadzeniu poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, opracowywaniu i realizacji programów ochrony ofiar przemocy w rodzinie, prowadzeniu gminnych ośrodków wsparcia;
3.	Gminne Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych		do zadań Komisji należy między innymi inicjowanie działań w zakresie zwiększania dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu oraz profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej, w szczególności dla dzieci i młodzieży, podejmowanie czynności zmierzających do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego a także udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie;

4.	Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna	29-100 Włoszczowa, ul. Sobieskiego 38. Tel./fax. 41) 39-43-319.	udziela pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom, młodzieży oraz rodzicom, między innymi poprzez: wspomaganie wszechstronnego rozwoju dzieci i młodzieży, efektywności uczenia się, nabywania i rozwijania umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i problemów oraz innych umiejętności z zakresu komunikacji społecznej, problematyka uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży, udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom i młodzieży z grup ryzyka, terapia zaburzeń rozwojowych i zaburzeń dysfunkcyjnych, prowadzenie edukacji prozdrowotnej wśród uczniów, rodziców i nauczycieli, wspomaganie wychowawczej funkcji rodzin
5.	Sąd Rejonowy	29-100 Włoszczowa, ul. Kusocińskiego 11, Telefoniczne Biuro Obsługi Interesanta: - infolinia: 801 800 122 (dotyczy tylko telefonów stacjonarnych), lub nr (12) 286 32 83 (dla telefonów stacjonarnych i komórkowych). www.wloszczowa.sr.gov.pl	jako jednostka sądownictwa najbliższa dla obywateli, rozpatruje wszystkie sprawy, z wyjątkiem zastrzeżonych dla sądu okręgowego; Wydział Karny, Wydział Rodzinny i Nieletnich, Kuratorski Zespół Służby Sądowej
6.	Prokuratura Rejonowa	29-100 Włoszczowa, ul. Kusocińskiego 11, Tel. 41) 38-83-550 Fax. 41) 380-55-60 e-mail: wloszczowa@kielce.po.gov.pl www.prokuratura.kielce.pl	zobowiązana, w sytuacji istnienia uzasadnionego podejrzenia, że doszło do popełnienia przestępstwa, do wszczęcia postępowania przygotowawczego celem sprawdzenia czy doszło do niego, wyjaśnienia okoliczności zdarzenia, zebrania i zabezpieczenia dowodów, ujęcia sprawcy, zastosowania, w uzasadnionych przypadkach, środka zapobiegawczego wobec sprawcy przemocy w formie dozoru policyjnego bądź tymczasowego aresztowania
7.	Komenda Powiatowa Policji	29-100 Włoszczowa. Ul. Świeża 18, Tel. 41) 38-83-205; Fax. 41) 38-83-203 e-mail: wloszczowa@ki.policja.gov.pl www.wloszczowa.swietokrzyska.policja.gov.pl	zgodnie z Ustawą o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 roku, do podstawowych zadań policji należą: ochrona życia i zdrowia ludzi, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu, przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie, w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi, wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców, w tym prowadzenie interwencji w przypadku występowania przemocy w rodzinie, zapewnianie ofiarom doraźnego bezpieczeństwa, informowanie ofiar i świadków o przysługujących prawach, możliwościach i miejscach uzyskania pomocy, prowadzenie działań prewencyjnych wobec sprawców;
8.	Zakłady Opieki Zdrowotnej (publiczne i niepubliczne)	Funkcjonują w każdej gminie; ZOZ Szpital im. Jana Pawła II we Włoszczowie ul. Żeromskiego 28, 29-100 Włoszczowa Centrala tel. (41) 38 - 83 - 700 Izba przyjęć tel. (41) 38-83-811 / (41) 38-83-709 Sekretariat tel. (41) 38-83-800 / fax. (41) 38-83-858	zobowiązanych do udzielania pomocy medycznej, a także, w przypadku występowania u pacjenta sygnałów świadczących o występowaniu przemocy domowej, do informowania o możliwościach uzyskania pomocy, wystawiania na prośbę osoby pokrzywdzonej zaświadczenia lekarskiego o stwierdzonych obrażeniach i podjętym leczeniu, informowanie ofiar o warunkach i miejscach wystawienia obdukcji;

		www.zozwloszczowa.pl	
9.	Poradnia Leczenia Uzależnień i Opieka Psychiatryczna	29-100 Włoszczowa, ul. Mleczarska 11, Tel. 41) 39-44-406 www.nzoz-nowezycie.pl/	Farmakoterapia i psychoterapia osób uzależnionych od środków psychoaktywnych; poradnictwo i terapia osób współuzależnionych; pomoc psychiatryczna i psychologiczna,
10.	Szkoły podstawowe, gimnazjalne i ponadgimnazjalne;	Zob. np. Informator Teleadresowy na stronie internetowej Starostwa Powiatowego we Włoszczowie www.powiat-wloszczowa.pl	nauczyciele zatrudnieni na stanowisku pedagoga w szkołach – szkoła obok funkcji edukacyjnej jest źródłem wsparcia dla rodziców w wychowaniu dziecka między innymi poprzez dostarczanie wiedzy dotyczącej problematyki wychowania z zakresu komunikacji interpersonalnej pomiędzy rodzicami i dziećmi, profilaktyki zagrożeń, racjonalnego spędzania czasu wolnego, kształtowanie umiejętności wychowawczych poprzez zajęcia warsztatowe, udzielanie pomocy materialnej, takiej jak bezpłatne obiady, bezpłatne podręczniki, stypendia, wzmacnianie więzi wewnątrzrodzinnych, prowadzenie zajęć edukacyjnych z zakresu wychowania do życia w rodzinie w gimnazjach, szkołach ponadgimnazjalnych, a także w najstarszych klasach szkół podstawowych;
11.	Stowarzyszenie „Włoszczowa na obcasach”	29-100 Włoszczowa, ul. Jędrzejowska 79d, Tel. 41) 39-41-028 fax. wew. 10. E:mail: biuro@wloszczowanaobcasach.pl www.wloszczowanaobcasach.pl	działalność skoncentrowana głównie wokół integracji środowisk kobiecych powiatu włoszczowskiego i wspólne podejmowanie działań na rzecz kobiet; stowarzyszenie realizuje swoje cele statutowe poprzez organizowanie, prowadzenie, finansowanie lub współfinansowanie m.in. działań na rzecz przestrzegania praw kobiet, działalności informacyjnej, promocyjnej, i wydawniczej; współdziałania z innymi instytucjami i organizacjami tego typu w kraju i za granicą; dialogu społecznego i włączanie partnerów społecznych do działań; funduszy stypendialnych dla kobiet; samopomocowych form rozwiązywania problemów społecznych; organizacji czasu wolnego kobiet i ich rodzin, wycieczek i aktywnego wypoczynku; udziału w budowaniu nowoczesnej świadomości kobiet; poradnictwa oraz doradztwa mającego na celu wspomaganie kobiet i ich rodzin; systemu motywacyjnego dla kobiet oraz wspomaganie procesu kształcenia i rozwoju osobistego, grup terapeutycznych stosownie do potrzeb, aktywizacji społecznej i zawodowej kobiet; współdziałania z właściwymi instytucjami państwowymi, prywatnymi, samorządowymi i społecznymi, sektorem gospodarczym, środkami masowego przekazu oraz z osobistościami życia publicznego zainteresowanymi problemami kobiet i ich rodzin; organizowanie i udzielanie pomocy ofiarom przestępstw i wypadków komunikacyjnych; przeciwdziałania przemocy i patologiom społecznym; działań prowadzonych na rzecz udziału kobiet w życiu publicznym i politycznym; zatrudnienia i aktywizacji zawodowej kobiet pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy, również zamieszkałych na terenach wiejskich.
12	Telefon zaufania dla	195 25	Linia bezpłatna, anonimowa, całodobowa

	osób w kryzysie		
13	Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Kielcach	25-614 Kielce, ul. 1-go Maja 196 ; tel/ fax: 41 368 18 67; Telefon Zaufania: 41 368 18 74 (pon. – pt. w godzinach: 08 – 18.00) Telefony czynne całodobowo, w soboty, niedziele, święta: 195 13, 41 366 10 52 <i>e-mail: poradnictwo.rodzinne@mopr.kielce.pl</i>	Stale dostępna oferta pomocy: poradnictwo rodzinne, psychologiczne, pedagogiczne; poradnictwo prawne; terapia małżeńska i rodzinna; mediacje rodzinne; interwencja kryzysowa; konsultacje medyczne (psychiatra); szkolenia, doradztwo i edukacja; grupa edukacyjno – motywacyjna dla osób doznających przemocy w rodzinie; program korekcyjno – edukacyjny dla osób stosujących przemoc w rodzinie; praca socjalna, poradnictwo socjalne; całodobowe schronienie w sytuacji kryzysowej wywołanej przemocą domową; telefony zaufania; treningi psychologiczne; zajęcia profilaktyczne. Pomoc w placówce jest bezpłatna, bez skierowania, udzielana jest osobom z terenu całej Polski. Osoby znajdujące się w sytuacji kryzysowej są przyjmowane natychmiast. Placówka dysponuje całodobowym hostelem.

2.3. Analiza SWOT¹⁰ sytuacji w powiecie pod kątem przeciwdziałania przemocy w rodzinie

SŁABE STRONY	MOCNE STRONY
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wypalenie zawodowe kadry pomocy społecznej. Przeciążenie obowiązkami i niskie wynagrodzenia specjalistów. 2. Brak dostępności do poradnictwa specjalistycznego w gminach wiejskich. 3. Brak organizacji pozarządowych zajmujących się pracą z ofiarami i świadkami przemocy w rodzinie. 4. Brak Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie na terenie powiatu. 5. Brak całodobowego Ośrodka Interwencji Kryzysowej na terenie powiatu. 6. Niskie możliwości odizolowania ofiar od sprawców przemocy czy też pomocy w znalezieniu mieszkań na terenie powiatu. 7. Ograniczenia finansowe - niewystarczająca ilość środków przeznaczana na realizację zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie, a w konsekwencji brak ciągłości podejmowanych działań. 8. Niewykorzystywanie możliwości prawnych związanych z obligowaniem osób skazanych za stosowanie przemocy w rodzinie do udziału w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kompetencje pracowników udzielających pomocy ofiarom. 2. Zespoły Interdyscyplinarne działające w poszczególnych gminach na terenie powiatu. 3. Zespół Interwencji Kryzysowej (poradnictwo specjalistyczne psychologiczne, prawne, socjalne i rodzinne). 4. Realizacja programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc w rodzinie. 5. Systematyczne podnoszenie kwalifikacji przez kadrę zajmującą się problematyką przemocy w rodzinie. 6. Dobra współpraca między instytucjami i służbami w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
ZAGROŻENIA	SZANSE
<ol style="list-style-type: none"> 1. Mity i stereotypy nt. przemocy w rodzinie silnie zakorzenione w mentalności społeczności lokalnych. 2. Silne przekonania o braku egzekwowania konsekwencji wobec osoby stosującej przemoc, o ich bezkarności, wyuczona bezradność u osób doświadczających przemocy. 3. Konsekwencje zdrowotne i psychospołeczne przemocy w rodzinie. 4. Brak środków finansowych na podnoszenie kwalifikacji kadry oraz prowadzenie programów i działań skierowanych do ofiar i świadków przemocy domowej. 5. Nierówny, uwarunkowany miejscem zamieszkania dostęp do usług specjalistycznych dla osób doświadczających przemocy, jak i stosujących przemoc. 6. Znaczne zbiurokratyzowanie procedury „Niebieskie Karty” 7. Instrumentalne wykorzystanie procedury 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. 2. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. 3. Procedura „Niebieskich Kart”. 4. Systematyczne uwrażliwianie na zjawisko przemocy w rodzinie. 5. Edukacja społeczna na temat przeciwdziałania przemocy w rodzinie; współpraca służb i instytucji w tym zakresie. Kampanie społeczne, organizacja Świętokrzyskich Dni Profilaktyki. 6. Realizacja całorocznych oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych.

¹⁰ Nazwa SWOT jest akronimem słów Strengths (mocne strony), Weaknesses (słabe strony), Opportunities (szanse w otoczeniu), Threats (zagrożenia w otoczeniu). Analizy dokonujemy w 4 perspektywach, a mianowicie 1. **Zewnętrzne pozytywne – szanse:** zjawiska i tendencje w otoczeniu, które odpowiednio wykorzystane stają się impulsem rozwoju oraz osłabiają zagrożenia. 2. **Zewnętrzne negatywne – zagrożenia:** wszystkie czynniki, które są postrzegane jako bariery dla rozwoju, utrudnienia, dodatkowe koszty działania. 3. **Wewnętrzne pozytywne – mocne strony,** czyli atuty organizacji. 4. **Wewnętrzne negatywne – słabe strony:** to konsekwencja ograniczeń zasobów i niedostatecznych kwalifikacji.

<p>„Niebieskie Karty”, np. do celów rozwodowych. 8. Punkt ciężkości położony na działania interwencyjne zamiast profilaktyczne.</p>	
---	--

III CELE PROGRAMU

Cel główny Programu:

Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie poprzez zwiększenie dostępności i skuteczności pomocy dla rodzin, w których stosowana jest przemoc.

Cele szczegółowe Programu:

- A. Zintensyfikowanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
- B. Ochrona i pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie.
- C. Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc w rodzinie.

Nakreślone do realizacji zadania:

- A. W zakresie zintensyfikowania działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie:
 - a. zbieranie informacji, przeprowadzenie badań pozwalających określić postawy mieszkańców powiatu wobec przemocy w rodzinie;
 - b. systematyczna edukacja środowiska lokalnego odnośnie zjawiska przemocy w rodzinie, radzenia sobie z sytuacjami trudnymi, itp.
 - c. przeprowadzanie kampanii społecznych, konferencji, szkoleń dotyczących przemocy w rodzinie i jej zapobieganiu oraz obalających mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie,
 - d. promocja postaw społecznych i działań wolnych od przemocy, m.in. w zakresie wychowania dzieci.

- B. W zakresie ochrony i pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie:
 - a. udostępnianie do publicznej wiadomości aktualnych informacji o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie,
 - b. motywowanie osób doznających przemocy do korzystania z poradnictwa specjalistycznego i innych form pomocy,
 - c. udzielanie pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy ze strony członków rodziny,
 - d. budowanie lokalnych systemów przeciwdziałania przemocy w rodzinie, stosowanie procedury „Niebieskie Karty”.

- C. W zakresie oddziaływania na osoby stosujące przemoc w rodzinie
 - a. opracowanie i realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie;

- b. monitorowanie udziału osób stosujących przemoc w rodzinie w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie
- c. badanie skuteczności programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych kierowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie poprzez monitorowanie ich zachowań przez okres do 3 lat po ukończeniu programu korekcyjno-edukacyjnego.

IV ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Program dąży do rozwoju spójnego i wielopoziomowego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie opartego o wyspecjalizowane zasoby instytucjonalne i ludzkie, pomiędzy którymi istnieje relacja współpracy. Podstawę Programu stanowi interdyscyplinarność i kompleksowość w podejściu do zjawiska przemocy. Oznacza to, że działania na rzecz pomocy rodzinie powinny być wykonywane przez specjalistów reprezentujących różne instytucje i organizacje, a przemoc jako zjawisko złożone i wieloaspektowe, powinna być rozpatrywana z perspektywy prawnej, psychologicznej, moralnej i społecznej

Program będzie realizowany w oparciu o następujące założenia:

- systemowość – dąży do rozwoju spójnego i wielopoziomowego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, opartego o współpracujące ze sobą wyspecjalizowane zasoby ludzkie i instytucjonalne podejmujące działania w oparciu o dogłębną diagnozę problemu przemocy w rodzinie, zasobów instytucjonalnych oraz możliwości i ograniczeń podejmowania działań pomocowych.
- interdyscyplinarność i komplementarność – wszelkie działania podejmowane na rzecz osób i rodzin uwikłanych w przemoc domową powinny być planowane i wdrażane przez specjalistów o różnych zawodach, będących przedstawicielami różnorodnych instytucji i organizacji przeciwdziałających przemocy w rodzinie, zgodnie z przekonaniem, że różnorodność doświadczeń pozwala wypracować skuteczniejsze rozwiązania w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
- efektywność – zakłada realizację działań, zmierzających do osiągnięcia założonych celów, w drodze rozwijania i udoskonalania współpracy pomiędzy instytucjami i specjalistami zaangażowanymi w przeciwdziałanie przemocy w rodzinie..

4.1. Podstawa prawna Programu.

Program będzie realizowany w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2015 poz. 1390 jt.);
- ustawę z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. 2015 poz. 2082 jt. z późn. zm.);

- ustawę z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 jt., z późn. zm.);
- ustawę z dnia 6 czerwca 1997r. - Kodeks karny (Dz. U. 2016, poz. 1137 jt. z późn. zm.);
- ustawę z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016r. poz. 814 jt. późn. zm.);
- ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. 2016 poz. 1817 jt. z późn. zm.);
- ustawę z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. 2016 poz. 930 jt. z późn. zm.);
- ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2016 poz. 224 jt. z późn. zm.).

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie jest integralną częścią Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

4.2. Adresaci programu.

Program skierowany jest do: ogółu mieszkańców powiatu włoszczowskiego, w tym w szczególności osób zagrożonych przemocą w rodzinie oraz uwikłanych w przemoc - osób doświadczających i stosujących przemoc w rodzinie oraz świadków przemocy.

4.3. Realizatorzy programu.

Jednostki samorządu terytorialnego, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie we Włoszczowie, Ośrodki Pomocy Społecznej, Służba Zdrowia, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna we Włoszczowie, Powiatowa Komenda Policji we Włoszczowie, Sąd Rejonowy we Włoszczowie, Prokuratura Rejonowa we Włoszczowie, organizacje pozarządowe i Kościoły.

V HARMONOGRAM DZIAŁAŃ PODEJMOWANYCH W RAMACH REALIZACJI CELÓW OPERACYJNYCH PROGRAMU

Tabela 14. Harmonogram działań na lata 2017-2021

CEL NADRZĘDNY						
Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie dostępności i skuteczności pomocy dla rodzin, w których stosowana jest przemoc						
Lp.	Cel operacyjny	Lp.	Zadania	Wskaźniki	Realizatorzy	Czas realizacji
1.	ZINTENSYFIKOWANIE DZIAŁAŃ PROFILAKTYCZNYCH W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE	1.1	zbieranie informacji, przeprowadzenie badań pozwalających określić postawy mieszkańców powiatu wobec przemocy w rodzinie;	- liczba ankiet i wywiadów przeprowadzonych z mieszkańcami powiatu i specjalistami pracującymi w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie	Jednostki samorządu terytorialnego (powiat)	2017-2021
		1.2	systematyczna edukacja środowiska lokalnego odnośnie zjawiska przemocy w rodzinie, a także radzenia sobie z sytuacjami trudnymi, itp.	- ilość rozdystrybuowanych poradników, ulotek, biuletynów wydawanych przez różne instytucje i organizacje - liczba artykułów/programów o tematyce przemocy i jej przeciwdziałaniu w lokalnych mediach, - liczba osób/rodzin objętych poradnictwem rodzinnym, - liczba zrealizowanych programów profilaktycznych przeprowadzanych w szkołach i liczba uczniów nimi objętych,	Jednostki samorządu terytorialnego (gmina, powiat), Policja, oświata, media lokalne/ regionalne, NGO, parafie, służba zdrowia, PP-P	2017-2021
		1.3	przeprowadzanie kampanii społecznych, konferencji, szkoleń	- liczba przeprowadzonych kampanii, konferencji, szkoleń	Jednostki samorządu terytorialnego (powiat),	2017-2021

			dotyczących przemocy w rodzinie i jej zapobieganiu oraz obalających mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie;		Policja, media lokalne/regionalne, NGO,	
		1.4	promocja postaw społecznych i działań wolnych od przemocy, m.in. w zakresie wychowania dzieci.	- liczba festynów rodzinnych, - liczba imprez rekreacyjno-sportowych skierowanych do rodzin, - liczba innych przedsięwzięć lokalnych mających na celu promocja postaw społecznych i działań wolnych od przemocy	Jednostki samorządu terytorialnego (gmina, powiat), NGO, parafie,	2017-2021
2.	OCHRONA I POMOC OSOBOM DOZNAJĄCYM PRZEMOCY W RODZINIE	2.1	udostępnianie do publicznej wiadomości aktualnych informacji o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie,	- liczba baz informacyjnych, - liczba rozdystrybuowanych ulotek	Jednostki samorządu terytorialnego, Policja, ZKSS, służba zdrowia, Kościoły, NGO,	2017-2021
		2.2	motywowanie osób doznających przemocy do korzystania z poradnictwa specjalistycznego i innych form pomocy: medycznej, psychologicznej, prawnej, socjalnej, zawodowej i rodzinnej	- liczba punktów informacyjno-konsultacyjnych - liczba osób korzystających z pomocy świadczonej przez punkty/Zespół Interwencji Kryzysowej	Jednostki samorządu terytorialnego (gmina, powiat), NGO,	2017-2021
		2.3	udzielanie pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy ze strony członków rodziny	- liczba porad (psychologicznych, prawnych, socjalnych, rodzinnych) udzielonych w związku z przemocą w rodzinie,	Samorząd powiatowy, samorząd gminny, NGO, Policja, PP-P,	2017-2021

				<ul style="list-style-type: none"> - liczba osób, którym udzielono pomocy i wsparcia w związku z problemem przemocy w rodzinie, - liczba osób korzystających z telefonu zaufania, 		
		2.4	<p>budowanie lokalnych systemów przeciwdziałania przemocy w rodzinie, stosowanie procedury „Niebieskie Karty”</p>	<ul style="list-style-type: none"> - liczba powołanych zespołów interdyscyplinarnych, - liczba sporządzonych formularzy "Niebieskich Kart - A" przez przedstawicieli poszczególnych podmiotów wszczynających procedurę, - liczba <i>rodzin</i> objętych procedurą "Niebieskie Karty", - liczba spraw zakończonych w wyniku ustania <i>przemocy w rodzinie</i>, - liczba spraw zakończonych w wyniku braku zasadności podejmowanych działań, 	<p>Jednostki samorządu terytorialnego, Policja, oświata, Sąd, NGO, parafie, PP-P, służba zdrowia,</p>	2017-2021
3.	<p>ODDZIAŁYWANIE NA OSOBY STOSUJĄCE PRZEMOC W RODZINIE</p>	3.1	<p>opracowanie i realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie</p>	<ul style="list-style-type: none"> - liczba programów korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy w rodzinie, - liczba instytucji/organizacji prowadzących pracę ze sprawcą przemocy, 	<p>Samorząd powiatowy, NGO,</p>	2017-2021

		3.2	monitorowanie udziału osób stosujących przemoc w rodzinie w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie	- liczba osób stosujących przemoc objęta programem korekcyjno-edukacyjnym, - liczba osób stosujących przemoc, które ukończyły program korekcyjno-edukacyjny,	Samorząd powiatowy, NGO,	2017-2021
		3.3	badanie skuteczności programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych kierowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie poprzez monitorowanie ich zachowań przez okres do 3 lat po ukończeniu programu korekcyjno-edukacyjnego	- liczba osób stosujących przemoc w rodzinie, które po ukończeniu programu korekcyjno-edukacyjnego powróciły do zachowań polegających na stosowaniu przemocy w rodzinie,	Samorząd powiatowy, NGO,	2017-2021

VI ZADANIA POWIATOWEGO CENTRUM POMOCY RODZINIE W ZAKRESIE DZIAŁAŃ OKREŚLONYCH RAMAMI PROGRAMU

Tabela 15. Harmonogram działań PCPR na lata 2017-2021

CEL NADRZĘDNY				
Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie dostępności i skuteczności pomocy dla rodzin, w których stosowana jest przemoc				
Lp.	Cel operacyjny	Lp.	Zadania	Sposób realizacji zadań – PCPR
1.	ZINTENSYFIKOWANIE DZIAŁAŃ PROFILAKTYCZNYCH W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE	1.1	zbieranie informacji, przeprowadzenie badań pozwalających określić postawy mieszkańców powiatu wobec przemocy w rodzinie;	- ankiety/ wywiady z mieszkańcami powiatu i z osobami pracującymi na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
		1.2	systematyczna edukacja środowiska lokalnego odnośnie zjawiska przemocy w rodzinie, radzenia sobie z sytuacjami trudnymi, itp.	- opracowywanie i upowszechnianie materiałów informacyjno-edukacyjnych (ulotki, poradniki, informacje/artykuły zamieszczane na stronie internetowej PCPR) na temat przemocy w rodzinie i jej negatywnych skutków, a także sposobów radzenia sobie w sytuacjach trudnych, - rozwijanie poradnictwa rodzinnego na rzecz przeciwdziałania przemocy, - organizacja Świętokrzyskich Dni Profilaktyki na terenie powiatu
		1.3	przeprowadzanie kampanii społecznych, konferencji, szkoleń dotyczących przemocy w rodzinie i jej zapobieganiu oraz obalających mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie;	- organizowanie i realizacja kampanii edukacyjnych nt. przemocy w rodzinie i zjawisk z nią związanych,
		1.4	promocja postaw społecznych i działań wolnych od przemocy, m.in. w zakresie wychowania dzieci	- organizowanie warsztatów dla rodziców promujących metody wychowawcze wolne od przemocy (trening kompetencji rodzicielskich), - organizacja Świętokrzyskich Dni Profilaktyki na terenie powiatu
2.	OCHRONA I POMOC OSOBOM DOZNAJĄCYM	2.1	udostępnianie do publicznej wiadomości informacji o instytucjach udzielających	- informacje udzielane w Zespole Interwencji Kryzysowej, a także zamieszczone na stronie internetowej PCPR,

	PRZEMOCY W RODZINIE		<p>pomocy w sytuacjach doświadczania przemocy w rodzinie</p>	<p>- informacje zamieszczane w lokalnej prasie i miejscach publicznych na terenie powiatu,</p>
		2.2	<p>motywowanie osób doświadczających przemocy do korzystania z poradnictwa specjalistycznego i innych form pomocy: medycznej, psychologicznej, prawnej, socjalnej, zawodowej i rodzinnej</p>	<p>- psychoedukacja prowadzona w Zespole Interwencji Kryzysowej</p>
		2.3	<p>udzielanie pomocy i wsparcia osobom doświadczającym przemocy ze strony członków rodziny</p>	<p>- pomoc Zespołu Interwencji Kryzysowej – poradnictwo specjalistyczne psychologiczne, prawne, socjalne, rodzinne,</p> <p>- prowadzenie telefonu zaufania, możliwość zgłaszania problemów drogą e mailową</p> <p>- kierowanie do innych miejsc pomocy i współpraca z innymi instytucjami w celu rozwiązania problemów klienta,</p>
		2.4	<p>budowanie lokalnych systemów przeciwdziałania przemocy w rodzinie, stosowanie procedury „Niebieskie Karty”</p>	<p>- współpraca z gminnymi zespołami interdyscyplinarnymi w ramach grup roboczych ds. przeciwdziałania przemocy w konkretnych rodzinach;</p> <p>- stosowanie procedury „Niebieskich Kart”,</p> <p>- przeprowadzanie wspólnych interwencji służb w środowisku osób uwikłanych w przemoc,</p>
3.	ODDZIAŁYWANIE NA OSOBY STOSUJĄCE PRZEMOC W RODZINIE	3.1	<p>opracowanie i realizacja programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie</p>	<p>- opracowanie i realizacja całorocznego programu korekcyjno-edukacyjnego dla osób stosujących przemoc w rodzinie</p>
		3.2	<p>monitorowanie udziału osób stosujących przemoc w rodzinie w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie</p>	<p>- monitorowanie liczby osób stosujących przemoc w rodzinie objętych programem korekcyjno-edukacyjnym oraz liczby osób stosujących przemoc, które ukończyły program korekcyjno-edukacyjny,</p>

		3.3	<p>badanie skuteczności programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych kierowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie poprzez monitorowanie ich zachowań przez okres do 3 lat po ukończeniu programu korekcyjno-edukacyjnego</p> <p>- monitorowanie liczby osób stosujących przemoc w rodzinie, które po ukończeniu programu korekcyjno-edukacyjnego powróciły do zachowań polegających na stosowaniu przemocy w rodzinie</p>

VII PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

- 1) Zwiększenie wiedzy i świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie oraz na temat instytucji świadczących profesjonalną pomoc.
- 2) Wzrost stopnia rozpoznawalności instytucji oferujących profesjonalną pomoc osobom i rodzinom uwikłanym w przemoc.
- 3) Zwiększenie dostępu do użytecznych danych dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie.
- 4) Zwiększenie dostępności do pomocy specjalistycznej osobom i rodzinom uwikłanym w przemoc.
- 5) Zmniejszenie przyzwolenia społecznego na stosowanie kar cielesnych wobec dzieci.
- 6) Wzrost poziomu stosowania konstruktywnych metod wychowawczych wobec dzieci bez używania przemocy.
- 7) Wzmocnienie współpracy interdyscyplinarnej w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

VIII SPOSÓB MONITOROWANIA I SPRAWOZDAWCZOŚCI

W odpowiedzi na zlecenie resortów odpowiedzialnych za monitorowanie Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie dokonywana będzie coroczna analiza realizacji Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie.

Szczegółowa prezentacja danych niezbędnych do corocznej oceny realizacji Powiatowego Programu oparta jest o analizę wskaźników Programu (tabela 14. i 15.)

IX CZAS REALIZACJI PROGRAMU

Zakłada się, że Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w powiecie włoszczowskim będzie realizowany **od 2017 do 2021 r.**

X ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będzie finansowany przez Powiat Włoszczowski, Świętokrzyski Urząd Wojewódzki w Kielcach oraz pozabudżetowe środki pozyskiwane z różnych programów (krajowych, unijnych).